

L'ACOMPANYAMENT ESPIRITUAL AL MALALT, Una necessitat i un repte

“Estava malalt i em va visitar...” (Mt 25,30)

- Anar a veure un malalt és un compromís i s’hi ha d’anar preparat, ens hem de formar.
- Cal endinsar-se en la malaltia d’aquella persona. Entrem en una casa desconeguda i cal fer-nos confiança.
- Totes les persones tenim una part espiritual i és acompanyant quan es pot transmetre la nostra espiritualitat; el malalt és terra sagrada.
- Cal tenir en compte sempre la família.

L’acompanyament espiritual del malalt

Acompanyar significa “*estar o anar en companyia d’algú altre*”, també “*participar en els sentiments de l’altre*”, intercanviar sentiments, desitjos, preocupacions, esperances.

Hi ha quelcom que fa que l’acompanyament tingui aquí un matís especial. Es tracta d’acollir tota l’espiritualitat que es pot trobar en l’acompanyament al malalt.

Algunes tendències que cal evitar

Acompanyar significa disposar-se a entrar a la terra sagrada del malalt “descalços”, lliures d’algunes tendències més o menys arrelades com ara:

- la de moralitzar sobre el que el malalt diu, sent, fa, etc.;
- la de respondre amb frases fetes i consols fàcils: “N’hi ha que estan pitjor”, “ens hem d’animar”, “amb el temps tot es cura”, etc.;
- la tendència a investigar o a omplir la visita a preguntes;
- la tendència a dir a l’altra persona què ha de fer, sentir o pensar: “no et preocupis”, “no estiguis trist”, no et desanimis”, hauries de..., etc.

Algunes fites a aconseguir

Acompanyar el malalt comporta algunes característiques importants, que són també, fites a aconseguir. Suposa:

- assumir, “fer-se càrrec” de l’experiència aliena.
- acollir en un mateix el patiment del proïsme
- preocupar-se per tot sense preocupar;
- commoure’s davant de l’altre sense compadir;
- aguantar les seves rareses sense incomodar-se;

- fer-li bé sense crear dependències;
- infondre ànim, força, i esperança;
- estar disponible sense disposar;
- recórrer l’incert camí espiritual de cada persona, amb la confiança que la companyia sana, ajuda a superar la soledat, genera comunió i salut en el sentit global, integral. Mostrar apropament, confiança i amor.

Qüestionari per el treball de grup

1. Identifiqueu les preocupacions i les reaccions de la Sra. Teresa i imagineu que li respondríeu? (redacció adjunta)
2. En la mirada d’un rostre que pateix hi ha un llenguatge que suplica ajuda. –Miro impassiu? o intento veure i comprendre?
3. L’acompanyament del malalt consisteix, doncs, en l’apropament a qui està patint “en nom del Senyor”. Et fa respecte acompanyar el malalt? Per què?

Cites: *Mc 5,21-43* (tres guaricions)

PER PREGAR: Benaurances de qui acompanya el malalt

*Benaurat qui amb el silenci
Sap arribar al malalt.
Benaurat qui fa de l’amabilitat
La millor de les tècniques.
Benaurat qui sap gastar temps
Amb qui pateix.
Benaurat qui comunica al malalt
Goig i esperança.
Benaurat qui romà al costat del malalt
compartint la fè, l’esperança i l’amor.
Benaurat qui defensa els drets justos
Dels qui no tenen veu.
Benaurat qui davant el patiment
És capaç d’irradiar serenitat*